

KRISTITYN KASVU

Johdanto

Kasvu on termi, jota käytetään, odotetaan ja joka on luonnollistakin monessa asiassa. Esimerkiksi lapsi kasvaa aikuiseksi. Puhutaan myös talouden kasvusta, henkisestä kasvusta ja seurakunnissa hengellisestä kasvusta, uskon kasvusta. Toisinaan kasvun odotus on aiheuttanut myös paineita, suorittamista ja väsymistä. Valittavasti tätä on esiintynyt hengellisissäkin piireissä. Kokemusta, että aina minulta vaaditaan ja odotetaan jotakin enemmän. On väsyttävä muiden esittämien vaatimusten ja odotusten taakan alle.

Uupuminen voi tulla tästä syystä ja aika monesta muustakin syystä, jopa siitäkin, että yritämme omilla voimillamme täyttää itse itsellemme asettamia odotuksia ja vaatimuksia. Tämä voi kummuta tarpeesta olla hyväksytty itselleen ja/tai yhteisölleen. Pohjimmiltaan taustalla voi olla pelko ja huoli hylätyksi tulemisesta. Myös elämäntilanteiden kokonaiskuormittavuus voi mennä yli ja johtaa uupumiseen.

Kun puhutaan hengellisestä kasvusta, olennainen asia väsymisen välttämiseksi on tiedostaa, kuka kasvun antaa ja vaikuttaa. Nyt kun tämän kirjoituksen teemana on ”Kristityn kasvu”, toivon että se ei kuormittaisi ketään lukijoista, vaan pikemminkin vapauttaisi ja voisi tuoda samaa intoa ja riemua, joka pienellä lapsella on kasvuun ja uuden oppimiseen. Nyt mennään aiheeseen.

Kun puhutaan hengellisestä kasvusta, olennainen asia väsymisen välttämiseksi on tiedostaa, kuka kasvun antaa ja vaikuttaa. Nyt kun tämän kirjoituksen teemana on ”Kristityn kasvu”, toivon että se ei kuormittaisi ketään lukijoista, vaan pikemminkin vapauttaisi ja voisi tuoda samaa intoa ja riemua, joka pienellä lapsella on kasvuun, uuden oppimiseen. Nyt mennään aiheeseen.

Miten minä voisin kasvaa uskossani? Mikä on kestävä kasvu, joka lähtee liikkeelle silloin kun olen lähtenyt seuraamaan Jeesusta ja jatkuu aina sinne saakka kun pääsen kotiin taivaaseen? Mikä on Jumalan tahto elämässäni? Mitä Jumala odottaa minulta? Mistä tiedän, mikä on Hänen suunnitelmansa elämälleni ja mitä hän odottaa minulta? VT:n profeetta Miika on kirjoittanut meille suoran, kolmiosaisen viestin tähän päivään.

Miika 6:8 ”Sinulle, ihminen, on ilmoitettu, mikä on hyvää. Vain tätä Herra sinulta odottaa: tee sitä mikä on oikein, osoita rakkautta ja hyvyttä ja vaella valvoen, Jumalaasi kuunnellen.”

I. TEE SITÄ MIKÄ ON OIKEIN

1.1 Mitä on oikein tekeminen

Jos haluat Jumalan tahdon toteutuvan elämässäsi, tee sitä mikä on oikein, mikä on hyvää ja Jumalan mielenmukaista. Mitä on oikein tekeminen? Miten pystyy tunnistamaan oikean ja väärän välisen eron? Jos ei tunnista oikean ja väärän eroa, miten silloin voi tehdä oikein. Onko oikein eläminen ja oikein tekeminen aina oikeassa olemisen pakkoa ja virheettömyyttä? Vai onko tekemisemme oikeata silloin, kunhan se itsestämme tuntuu oikealta ja hyvältä?

Uskon, että oikean ja väärän eroa on mahdotonta tunnistaa, ellei tunnusta mitään tai ketään auktoriteetiksi. Jos ei kunnioita kenenkään arvovaltaa, jos ei kukaan ole yläpuolella minun, niin

silloin ei osaa sanoa, mikä on oikein, mikä on hyvää, mikä on minulle ja toisille parasta ja rakentavaa.

Jos ei erota oikeaa ja väärää, silloin moraali ja arvomaailma ovat kestävämmällä pohjalla. Aikamme ilmiö on, että jokainen voi valita keskenään ristiriitaisistakin arvomaailmoista palasia omien mieltymyksiensä mukaan ja tehdä niistä itselleen sopivan cocktailin. Tällaiset sekoitukset ovat harvoin johdonmukaisia. Johdonmukaisuuden puutteesta seuraa sisäisiä ristiriitoja, arvottomuutta, masennusta ja itsensä tai toisten vähättelyä. Johdonmukaisuuden puutteesta seuraa myös uskonkriisejä ja saattaa tulla hyvin ristiriitaisiakin tuntemuksia Jumalaa kohtaan.

Uskon, että jos haluaa kasvaa kristittyinä ja oppia erottamaan oikean ja väärän välisen eron, on tunnustettava Raamatun arvovalta ja auktoriteetti, tunnustettava se Jumalan ilmoitukseksi itsestään ja tunnustettava miten se osoittaa Jumalan tahdon ja tien jota pitkin voi kulkea. Silloin johdonmukaisuus elämässä voi kummuta siitä, että on samassa linjassa Jumalan sanan kanssa. Silloin ei enää hapuile päämäärättömästi omien hyvien ja pahojen tuntemusten välillä. Ja samassa linjassa Jumalan sanan kanssa mahdollistaa uskon kasvun.

1.2. Raamatun esimerkki oikein tekemisestä, käytännön kristillisyydestä (Room. 12)

Roomalaiskirjeen luku 12 on erinomainen esimerkki oikein tekemisestä, käytännön kristillisyydestä.

Room. 12:2-3. *”Älkää mukautuko tämän maailman menoon, vaan muuttukaa, uudistukaa mieleltänne, niin että osaatte arvioida, mikä on Jumalan tahto, mikä on hyvää, hänen mielensä mukaista ja täydellistä.”*

Jakeesta 9 alkaen Paavali antaa käytännön ohjeita kristityille. Nämä eivät ole käskykieltoja, vaan niissä korostetaan oikeaa asennetta, sitä mitä on elää oikein Jumalan kunniaksi.

Room. 12:9-21: *”Olkoon rakkautenne vilpitöntä. Vihatkaa pahaa, pysykää kiinni hyvässä. Osoittakaa toisillenne lämmintä veljesrakkautta, kunnioittakaa kilvan toistanne. Älkää olko velttoja, olkaa innokkaita, palakoon teissä Hengen tuli, palvelkaa Herraa. Toivokaa ja iloitkaa, ahdingossa olkaa kestäviä, rukoilkaa hellittämättä. Auttakaa puutteessa olevia pyhiä, osoittakaa vieraanvaraisuutta. Siunatkaa niitä, jotka teitä vainoavat, siunatkaa älkääkään kirotko. Iloitkaa iloitsevien kanssa, itkekää itkevien kanssa. Olkaa keskenänne yksimielisiä. Älkää pitäkö itseänne muita parempina, vaan asettukaa vähäosaisten rinnalle. Älkää olko omasta mielestänne viisaita. Älkää maksako kenellekään pahaa pahalla, vaan pyrkikää siihen, mikä on hyvää kaikkien silmissä. Jos on mahdollista ja jos teistä riippuu, eläkää rauhassa kaikkien kanssa. Älkää ottako oikeutta omiin käsiinne, rakkaat ystävät, vaan antakaa Jumalan osoittaa vihansa. Onhan kirjoitettu: ”Minun on tuomio, minä maksan tekojen mukaan” -- näin sanoo Herra. Edelleen sanotaan: ”Jos vihamiehelläsi on nälkä, anna hänelle ruokaa, jos hänellä on jano, anna juotavaa. Näin keräät tulisia hiiliä hänen päänsä päälle.” Älä anna pahan voittaa itseäsi, vaan voita sinä paha hyvällä.”*

Edelleen luvuissa 13, 14 ja 15 annetaan myös paljon käytännön ohjeita.

1.3. Auktoriteettivalinta: kuka on Herrasi

Oikein elämiseen liittyy paljon erilaisia käytännön valintoja ja välillä oikeita vaihtoehtoja eri tilanteisiin voi olla useita. Toisinaan taas huonoista vaihtoehtoista on löydettävä se vähiten huono. Mutta elämän tärkein perusvalinta tulee tehdä oikein. Sitä voisi nimittää auktoriteettivalinnaksi. Valinta on se, kuka on Herrasi.

Vaihtoehtoja ei ole kuin 2, joko Jumala tai sielunvihollinen. Mikäli sanot olevasi oman elämäsi Herra, niin valitettavasti silloin olet samassa leirissä vihollisen kanssa.

1.4. Elämäntapavalinta: miten palvelen tätä Herraani

Auktoriteettivalinta määrittelee pitkälti sen, miten toimimme muiden valintojen, elämäntapavalintojen kanssa. Kun auktoriteettivalinnan osalta kysytään kuka on Herrasi, niin elämäntapavalinnan kohdalla kysytään miten palvelet tätä Herraasi. Sydämen asenne, se että onko Jeesus Herrasi vai ei, haluatko palvella häntä vai etkö, määrittelee hyvin pitkälle elämäsi muita valintoja ja niiden lopputuloksia. Valinnat johtavat ihan tavallisiin arkivalintoihin, jossa kysytään: miten kannat vastuusi.

Roomalaiskirjeen luvuissa 12-15 eteemme tuodaan paljon sellaisia ohjeita, jotka ovat yhä ajankohtaisia. Ne kertovat miten voi elää oikein ihmissuhteissa arjessa ja seurakunnassa ja miten voi elää oikein suhteessa itseensä ja suhteessa Jumalaan. Ohjeet auttavat elämään lähimmäisiemme parhaaksi.

1.5 Yhteenveto

Kasvumme tapahtuu vuorovaikutuksessa Jumalan ja toisten ihmisten kanssa. Auktoriteettiaseman ja alamaisuuden tunnustaminen on olennaista kasvullemme. Se on turvallisuuteen ja luottamukseen vaikuttava asia, joka vaikuttaa suhteeseeni Jumalaan, toisiin ihmisiin ja itseemme. Jos meillä on jonkin sortin auktoriteettiongelma, se tulee väistämättä näkyviin kaikilla näillä suhdetasoilla. Se heijastelee siihen, miten käsittelemme alamaisuuden ja auktoriteettien välisen suhteen. Tällä meitä haastetaan oppimaan elämään oikein ja kasvamaan hengelliseen täysi-ikäisyyteen, hengelliseen aikuisuuteen.

Mitähän tällainen aikuinen usko voi olla? Se on vakautta, tervehenkisyttä ja tasapainoisuutta Jumalan, itsensä ja toistenkin ihmisten edessä. Se on myös vastuullisuutta ja sitoutuneisuutta. Se on koeteltua uskoa. Se on haasteisiin joutunutta uskoa, missä turvallisuus ja luottamus on voitu uudestaan asettaa vaikeidenkin koetusten ja kysymysten jälkeen samaan taivaan Isään kuin pikku lapsena.

2. OSOITA RAKKAUTTA JA HYVYYTTÄ

2.1. Rakkautena vaikuttava usko

Jos haluat Jumalan tahdon toteutuvan elämässäsi, osoita myös rakkautta ja hyvyttä. Älä jää pelkästään oikeanlaisen elämäntavan löytämisen kohdalle.

Gal. 5:6 mukaan ”*Ainoa tärkeä on rakkautena vaikuttava usko*”. Rakkaus ja hyvyys minua ja toisia ihmisiä kohtaan. Usko toimii rakkauden periaatteen kautta. Usko aktivoituu, saa voimansa, ilmenee ja tekee työtä rakkauden kautta. Jeesus osoitti ristillä tällaista rakkautta (agape). Paavali kuvaili sitä kuuluisassa 1. Korinttolaiskirjeen luvussa 13. Ja nyt Galatalaisia kehoitetaan elämään uskon ja rakkauden kautta. Jaetta voidaan ajatella myös käänteisesti siten, että rakkauden puute – kateus, anteeksiantamattomuus, katkeruus jne. estävät uskon ilmaisemisen käytännössä.

2.2. Miten rakkautena vaikuttava usko saadaan?

Miten tällainen uhrautuva rakkaus saadaan? Paavali kuvailee tätä seuraavasti:

Room. 5:5 ”Jumala on vuodattanut rakkautensa meidän sydämiimme antamalla meille Pyhän Hengen.”

Ef. 3:16-21 ”Rukoilen, että hän sanomattomassa kirkkaudessaan hengellään vahvistaisi ja voimistaisi teidän sisäistä olemustanne. Näin Kristus asuu teidän sydämissänne, kun te uskotte, ja rakkaus on elämänne perustus ja kasvupohja. Silloin te kykenette yhdessä kaikkien pyhien kanssa käsittämään kaiken leveyden, pituuden, korkeuden ja syvyyden, ja voitte tajuta Kristuksen rakkauden, joka ylittää kaiken tiedon. Niin Jumalan koko täyteys valtaa teidät. Jumalalle, joka meissä vaikuttavalla voimallaan kykenee tekemään monin verroin enemmän kuin osaamme pyytää tai edes ajatella. Olkoon ylistys seurakunnassa ja Kristuksessa Jeesuksessa kautta kaikkien sukupolvien, aina ja ikuisesti. Aamen.”

Väistämätön tosiasia on, että heijastamme sitä, mitä olemme saaneet vastaanottaa. Kun saamme vastaanottaa Jumalan rakkauden, voimme alkaa heijastamaan sitä toisille ihmisille. Jumalan rakkauden vastaanottanut ihminen pystyy armahtamaan ja osoittamaan hyvyyttä, koska hänen elämänsä perustus on rakkaus. Jumalalta saatu rakkaus on kasvupohja, jolla mennä eteenpäin.

3.3. Rakkauden ja hyvyyden osoittamisen tulikoe

Rakkautta ja hyvyyttä on helppo osoittaa silloin, kun meitä kohdellaan hyvin. Mutta valitettavasti joudumme kohtaamaan myös ikäviä asioita elämässämme, ja usein juuri läheistemme taholta kuten vanhemmilta, aviopuolisoilta, lapsilta, ystäviltä, toisilta seurakuntalaisilta tai työkavereilta.

Näissä tilanteissa meillä on elämässä aina kaksi vaihtoehtoa: kasvu tai katkeruus. Ratkaisevaa ei ole se, mitä ympärilläsi tapahtuu. Ratkaisevaa on mitä sinussa tapahtuu kun jotakin ympärilläsi tapahtuu. Voit kasvaa tai katkeroitua. Voit kasvaa Jumalan rakkaudesta, jota Hän osoittaa joka päivä pyyteettömästi armossaan tai voit katkeroitua esim. läheisten rakkauden puutteen vuoksi.

3.4 Kasvu vai katkeruus

Silloin kun koet kasvuun liittyviä kipuja, joku on pettänyt sinut, olet joutunut hylätyksi, tai joutunut johonkin olosuhdeahdinkoon kuten työttömyyteen, vakavaan sairauteen tai olet kokenut henkilökohtaisen lankeamuksen ja siihen liittyvän pettymyksen, epäilet Jumalan vaikuttimia tai jopa kyseenalaistat Hänen tahtoaan, niin ratkaisevaa on se, mitä sinussa tapahtuu, ei se, mitä ympärilläsi tapahtuu. Suostutko kasvuun, haluatko lähtemään muuttumaan vai annatko katkeruuden viedä mukanaan.

Kasvuun kuuluu anteeksiantaminen, toisin sanoen määrätietoinen luopuminen katkeruudesta, ja oikeudesta janota kosta tai jopa oikeutta. Anteeksiantaminen on ainoa lääke katkeruuteen. Joskus suorastaan huudamme Jumalan puoleen, että Jumala minä haluan oikeutusta siitä, mitä minua kohtaan on tehty väärin. Tällaista miettiessä on hyvä kääntää. Jos pyytää itselleen Jumalalta oikeutusta, silloin oikeutta tarvitsevat myös ne teot, joita minä olen tehnyt väärin muita kohtaan. Jos Jumala kohtaa oikeudenmukaisesti minut synteineni, niin siinä ei ole armolle sijaa. Jaksanko kantaa rangaistuksen, tekojeni seurauksen? Kyllä se vaan on helpompi olla Jumalan armossa ja anteeksiantamuksessa.

3. VAELLA VALVOEN, JUMALAASI KUUNNELLEN

Kun saamme näin kasvaa rakkaudessa, silloin saamme kokea, miten Jumala antaa voimaa vaeltaa valvoen, Jumalaa kuunnellen.

1. Kor 16:13-14 *Valvokaa, pysykää uskossanne lujina, olkaa urheita, olkaa vahvoja. Kaikki, minkä teette, tehkää rakastavin mielin!*

1.Piet. 5:8-9 *8. Pitäkää mielenne valppaana ja valvokaa. Teidän vastustajanne Saatana kulkee ympäriinsä kuin ärjyvä leijona ja etsii, kenet voisi niellä. 9. Vastustakaa häntä, uskossa lujina!*

Mitä valvominen on? Tietoisuutta, varuillaan oloa, ikään kuin vartiointia. Se on velttouden, uneliaisuuden ja välinpitämättömyyden vastakohta. Valvoen vaeltaminen on mahdollista rakkauden arvopohjalta käsin. Mitä valvomiseen kuuluu? Luukkaan evankeliumin luvussa 12 on viisi varoitusta valveilla oloon liittyen.

3.1. Varo tekopyhyyttä

Luuk. 12:1 kerrotaan miten väkeä kokoontunut tuhatmäärin ja Jeesus alkaa ensin puhua opetuslapsilleen: "Varokaa fariseusten hapatetta, tekopyhyyttä". Sitten Hän selittää, mitä tällä tarkoittaa. Valvomattomuus ei ole vain sitä, että saattaa langeta johonkin syntiin. Valvomattomuutta on myös se, ettei tajua muuttuneensa "fariseukseksi". Valvomattomuutta on se, että on ikään kuin muuttunut toisten tuomariksi, yläpuolelle muiden, kuvitellen että minulla on kyky arvostella muiden sydämentilaa, vaikka Raamattu ei siihen lupaa anna. Tuomitseminenkin siis on tekopyhyyttä.

2. Sam. 12 kertoo, miten Daavid joutui kohtaamaan tämän asian. Tätä ennen oli tapahtunut Daavidin synkkä lankeamus. Mahtava menestynyt kuningas käyskentelee kattohuoneistossaan, näkee kauniin naapurin naisen, ystävän vaimon, Batsaban ja himo iskee, haluan hänet. Hän lankeaa aviorikokseen ja murhauttaa ystävänsä Urian, paaduttaa sydämensä, eikä tunnusta asiaa Jumalalle.

Profeetta Naatan saapuu hänen luoksensa ja aloittaa kertomuksen. Eräässä kaupungissa oli kaksi miestä, rikas ja köyhä. Rikkaalla miehellä oli sadoittain lampaita ja härkiä, köyhällä vain yksi karitsa. Rikkaalle miehelle tuli vieras. Vieraalle pitäisi laittaa juhlapäivällinen. Ja mitä rikas mies tekeekään? Menee ja ottaa naapurin, köyhän miehen ainoan karitsan ja tekee siitä juhla-aterian. Naatanin kertoessa tarinaa Daavid suuttuu kovasti ja oikein pursuaa tuomiohenkeä: tuollanen mies pitäisi tappaa, nelinkertaisesti korvata karitsan. Siihen Naatan toteaa: Daavid, sinä olet se mies. Tästä lähtee iso prosessi Daavidin elämässä. Siihen kuuluu nöyryytymistä, syntien tunnustamista Jumalalle, uudistumista ja huutoa Jumalan puoleen; älä vain ota pois Pyhää Henkeäsi. Daavid sai Jumalalta anteeksi, mutta joutui kantamaan syntiensä seurauksen.

Varo tekopyhyyttä. Valvomattomuutta on myös se, että meistä tulee fariseuksia ja tuomitsemme muita.

3.2. Varo ihmispelkoa

Luuk. 12:4 *Minä sanon teille, ystävilleni: Älkää pelätkö niitä, jotka tappavat ruumiin mutta joiden valta ei ulotu sen pitemmälle.*

Ihmispelko saattaa meidät valvomattomaan tilaan koska silloin saatamme olla totuutta, rehellisyyttä, avoimuutta ja läpinäkyvyyttä kiinnostuneempia siitä, että mitähän nuo toiset ihmiset ajattelevat minusta.

Varo ihmispelkoa. Se on epäterve pelko joka kahlitsee ja kaventaa elintilaa. Kiinnitä enemmän huomiota Jumalaan.

3.3 Varo ahneutta

Luuk. 12:15. Hän sanoi heille kaikille: "Karttakaa tarkoin kaikenlaista ahneutta. Ei kukaan voi rakentaa elämänsä omaisuuden varaan, vaikka sitä olisi kuinka paljon tahansa."

Varo materialismia, ahneutta. Eli sitä, että rakentaa oman elämänsä omaisuuden varaan. Se on eri asia kuin se, että Jumala on antanut omaisuutta. Jos haluat kasvaa kristittyinä, kokea sitä muutosvoimaa, jonka Pyhä Henki voi sinulle antaa ja oppia tuntemaan Hänen tahtonsa, niin varo ahneutta joka kiinnittää tähän maailmaan. Ratkaisevaa ei koskaan ole se, mitä omistat vaan se mitä olet. Mitä sitten olemme? Toivottavasti voit kokea: Olen armahdettu syntinen Jeesuksessa Kristuksessa ja sen myötä arvojärjestykseni voi olla oikea.

3.4. Varo väärää elämän tärkeysjärjestystä

Luuk. 12:22 ...älkää kantako huolta hengestänne, siitä mitä söisitte, älkää ruumiistanne, siitä millä sen vaatettaisitte... Pointti on jakeissa 31 ja 34. Vaan etsikää Jumalan valtakuntaa, niin myös nämä teille annetaan sen ohessa. Missä on aarteenne, siellä on myös sydämenne.

Varo väärää elämän tärkeysjärjestystä. Elämän tärkeysjärjestys tarkoittaa sitä, mitkä arvot elämässämme ovat esillä ja mitkä arvot vaikuttavat valintoihimme. On hyvä tiedostaa, että arvot ovat aktiivisesti olemassa silloin, kun toisetkin huomaavat ne ja pystyvät sanomaan, mitkä ne meillä ovat. Jos haluamme seurakuntana sanoa olevamme lähellä Jumalaa ja lähellä ihmistä, meillä rakastetaan lähimmäisiä, niin vain silloin ne arvot ovat oikeasti olemassa jos ulkopuolinenkin pystyy sanomaan että näin on. Jos arvoinasi on halu korostaa Kristuksen rakkautta, pitää evankeliumia esillä, pysyä rukouksessa, kunnioittaa Raamatun sanaa, kunnioittaa Jumalan tahtoa, kunnioittaa avioliittoa, pyrkiä sopuun ja anteeksiantavuuteen, olla rehellinen ja läpinäkyvä, auttaa, tukea ja kantaa toisia ihmisiä jne. Jos nämä ovat arvoasi, ne pitäisi olla kaikkien muidenkin nähtävissä.

3.5. Varo välinpitämättömyyttä

Luuk. 12:35-36 Pitäkää vaatteenne vyötettyinä ja lamppunne palamassa. 36. Olkaa niin kuin palvelijat, jotka odottavat isäntäänsä häistä valmiina heti avaamaan oven, kun hän tulee ja kolkuttaa.

Varo hälläväliä asennetta, varo välinpitämättömyyttä. Miksi? Ettet joutuisi kiusaukseen, että olisit valmiina Jeesuksen tullessa. Ei unohdeta Raamattua, rukousta ja seurakuntayhteyttä.

Vaella valvoen Herraasi kuunnellen. Asenne tärkein, joka yllämainituissa asioissa vaikuttaa. Valvomisen tapahtuu juuri meidän käytännön arjessa. Toisia kohdatessa, kiusauksen hetkellä, elämän haasteissa, hyvissäkin asioissa jotka Jumala eteemme johdattaa, että olisimme valmiit tekemään sitä hyvää mitä varten hän meitä johdattaa. Valvoen vaeltaja on elinikäisen oppimisen, kasvamisen, muuttumisen tiellä.

4. MITÄ TÄMÄ KAIKKI TARKOITTAÄ MEILLE KÄYTÄNNÖSSÄ

Ratkaisevaa on mitä sinussa tapahtuu kun jotakin tapahtuu. Nytkin voi olla vaikea tilanne päällä. Miten toimit näissä tilanteissa? Luovutatko kokonaan laittamalla ranttaliksi? Vai suostutko kasvuun ja muutokseen ja nöyrästi toteat Jumalalle: yritän parhaani, mutta tajuan että se ei edes riitä. Olen haavoilla ja kipeä epäonnistumisistani, siitä mitä minulle on tehty tai siitä, mitä minä olen tehnyt. Tarvitsen sinua Jumala. Tarvitsen Pyhän Henkesi apua. Tarvitsen hoitoa, jota voit sydämelleni antaa. Eheyttä minua, jotta voisin muuttua kohti Kristuksen kaltaisuutta.

Ensimmäinen askel muutokseen on parannuksentarpeen tiedostaminen. Toinen askel on avata sydän Jumalalle ja antaa Hänelle valtuudet tehdä muutosta. Se on toisaalta särkevää, mutta samalla myös rakentavaakin.

Älä salli minkään estää kasvuasi. Vaikka tuntisit että sinua kohtaanhan on tehty väärin. Nuo toisethan sen aiheutti. Hyväksy oma vastuusi muutoksessa. Jos haluat kasvaa toimivan rakkauden tiellä, jos haluat kasvaa kristittyinä, niin ole rehellinen ja tarkastele rehellisesti toimintaasi. Esim. kasvua rajoittavana ajatuksena voi olla, että en muutu, koska minut luotiin tällaiseksi. Jos muuttuminen olisi mahdotonta, kukaan meistä ei voisi tulla uskoon. Muutos on mahdollinen Jeesuksen sovitustyön tähden. Ja tämä muutos ei tarkoita sitä, että persoonaamme tai luonnettamme tulisi muuttaa toiseksi. Kyse on siitä, miten reagoimme ja toimimme eri tilanteiden ja tunteiden vallassa.

Rukoile, opettele vuorovaikutusta Jumalan kanssa, lue Raamattua ja pyydä Pyhää Henkeä avaamaan Raamatun tekstit sinulle. Anna Raamatusta tulla itsellesi lohdutusta, opetusta ja muistutusta jotta voisit elää oikein, oppisit rakastamaan, jakamaan hyvyyttä toisille ja voisit vaeltaa valvoen. Ole kärsivällinen itsesi ja toisten kanssa. Muutos on usein tuskallisen hidasta. Opi näkemään itsesi suoraan Jeesuksen edessä. Missä vielä on keskeneräisyyttä, missä vielä on heikoilla, näissä Hän auttaa eteenpäin.

Kristityn kasvu on hengelliseen aikuisuuteen kasvamista kohden Kristuksen kaltaisuutta. Hengellinen aikuisuus on luopumista jostakin menneestä ja jonkin uuden sisäistämistä. Vakautta, terveystä, tasapainoisuutta Jumalan, itsensä ja toistenkin ihmisten edessä. Se on kestäväään kehitykseen, elinikäiseen oppimiseen, sisäiseen eheytymiseen ja kasvuun suostumista. Siihen kasvuun, jota saa aikaan Jumalan armo ja PH:n työ ja joka muuttaa kohden Kristuksen kaltaisuutta.

Lopuksi: 2 Kor.3:18. ”Me kaikki, jotka kasvot peittämättöminä katselemme Herran kirkkautta kuin kuvastimesta, muutamme saman kirkkauden kaltaisiksi, kirkkaudesta kirkkauteen. Tämän saa aikaan Herra, joka on Henki”

Tämä vapauttava jae kuvaa sitä, miten katselemme ikään kuin peilistä Kristusta, jonka kuvan nähdessämme alamme muuttua peilikuvan kaltaiseksi. Tämä muutos ei tapahdu hetkessä, vaan se on prosessi, elinikäinen prosessi, jonka saa aikaan Pyhä Henki, ei ihminen. Tässä ajassa olemme, ja tulemme olemaan enemmän tai vähemmän keskeneräisiä, valmista tulee sitten kerran perillä taivaan kodissa. Osa meistä kantaa loppuun saakka erilaisia fyysisiä sairauksia mukanaan, osa henkisiä sairauksia ja osa molempia. Sinä, joka näissä tilanteissa olet, se ”kasvu” voi olla tietoisuus ja kokemus siitä, että sinä olet arvokas, sinä riität sellaisenaan, Jumala rakastaa sinua eikä hylkää ja jätä koskaan, vaan on kanssasi elämäsi jokaisena päivänä. Ja muistetaan kaikki, että meidän ei tarvitse suorittaa ja puristaa kasvua omassa voimassamme, vaan antaa Pyhän Hengen tehdä työtä meissä.

Siunausta kaikille!

T. Petri